

Arrest

nr. 334 120 van 9 oktober 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 25 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 september 2025.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat S. ECIRLI *loco* advocaat Z. CHIHAOUI en van attaché L. VANHOOLST, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Palestijnse origine te zijn en België te zijn binnengekomen op 4 juli 2025, dient op 4 juli 2025 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 11 juli 2025 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 30 juli 2025 en op 6 augustus 2025.

1.3. Op 15 september 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die diezelfde dag aan verzoeker ter kennis wordt gebracht en die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, [A.Y.M.S.], bent volgens uw verklaringen een Palestijn, afkomstig van Khan Younis in de Gazastrook.

U verliet Gaza omwille van de oorlog en slechte levensomstandigheden omstreeks 20 december 2023, samen met uw ouders, broer en drie zussen. Samen met uw gezin verbleef u op illegale wijze ongeveer anderhalf jaar in Egypte. Gedurende die periode probeerde u werk te vinden, maar tevergeefs. Omdat u er geen toekomst kon uitbouwen besloot u met behulp van een smokkelaar Egypte te verlaten met valse documenten in juli 2025. Uw gezin verblijft tot op heden in Egypte. U kwam aan in België per vliegtuig op 4 juli 2025 en diende een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende kopieën van documenten neer: uw Palestijns paspoort en identiteitskaart, de Palestijnse identiteitskaarten van uw gezinsleden, uw schoolrapport en diploma's, een elektriciteitskaart, bouwvergunning voor het huis in Gaza, verzekeringskaart van uw vader, foto's van u in het ziekenhuis, foto's over Gaza, een medisch en psychologisch attest en tot slot screenshots van een WhatsApp gesprek. Daarnaast legt u ook een origineel betalingsbewijs neer van een extra opleiding boekhouding dat u volgde.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het medisch en psychologisch attest, opgemaakt in het transitcentrum Caricole tonen op geen enkele manier aan dat u niet in staat bent om deel te nemen aan de asielprocedure. U hebt ook tijdens het persoonlijk onderhoud met het CGVS beide malen op de gestelde vragen kunnen antwoorden. Het CGVS stelt verder ook evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Na onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient vastgesteld te worden dat u noch de status van vluchteling noch de status van het subsidiair beschermde kan toegekend worden, dit om onderstaande redenen.

U bent niet geregistreerd als vluchteling bij UNRWA.

Artikel 1D van de Vluchtelingenconventie, waarnaar artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet verwijst, bepaalt dat personen die de bijstand of bescherming genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties, zoals de UNRWA, uitgesloten dienen te worden van de vluchtelingenstatus. Uit uw verklaringen en uit de door u neergelegde stukken blijkt dat u nooit geregistreerd bent bij UNRWA en dat u nooit beroep heeft gedaan op de bijstand van UNRWA (CGVS, p.14). Bijgevolg moet uw verzoek om internationale bescherming onderzocht worden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

U baseert uw verzoek om internationale bescherming op uw herkomst uit Gaza en de huidige situatie aldaar.

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.*

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan

internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Artikel 48/6, § 5 Vw. bepaalt evenwel ook dat de beoordeling van een verzoek op individuele basis gebeurt en dat, onder meer, rekening moet gehouden worden met “de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten” en met “de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade overeenkomen”.

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Hoewel u tijdens uw gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken geïnformeerd werd over het belang van documenten en stukken ter staving van voornoemde elementen, deze verplichting in herinnering werd gebracht in de oproepingsbrief van het Commissariaat-generaal, waarin u uitdrukkelijk gevraagd werd om alle documenten, van welke aard ook, die uw verblijf in de Gazastrook of in een derde land kunnen staven voor te leggen, en u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud andermaal in herinnering werd gebracht dat u een plicht tot medewerking heeft (CGVS 1, p.11 & CGVS 2, p.3) en u expliciet gevraagd werd alsnog documenten over te maken die uw verklaarde reisweg objectief kunnen staven (CGVS 1 & CGVS 2) en u meer tijd gegeven werd om de gevraagde documenten alsnog over te maken aan het CGVS, blijkt uit de door u afgelegde verklaringen en neergelegde stukken dat u helemaal niet voldaan heeft aan de medewerkingsplicht die op uw schouders rust.

Meer in het bijzonder blijkt dat u zelf geen enkel bewijskrachtig document ter staving van uw beweerde vertrek uit de Gazastrook op 20 december 2023 heeft neergelegd. U stelt met uw gezin via Rafah de Gazastrook verlaten te hebben. U ontving een stempel op een papier als bewijs van binnenkomst. Ter controle moest u enkel uw identiteitskaart tonen. Dit zijn echter louter blote beweringen waarvan u geen enkel bewijs inlevert (CGVS, p.11-12; CGVS 2, p.3-5).

Ook al moet begrip worden opgebracht voor het feit dat een verzoeker om internationale bescherming bij zijn vlucht enkel een beperkt aantal persoonlijke bezittingen kan meenemen en geen geheel administratief dossier samenstelt, dan nog dient vastgesteld te worden dat u ondertussen wel de tijd heeft gehad om bepaalde originele stukken te verzamelen. Het CGVS is van mening dat er redelijkerwijze van u verwacht kan worden dat u originele documenten kan voorleggen die uw beweerde verblijf in de Gazastrook en vertrek kunnen aantonen.

Uw paspoort en vertrek: U geeft geen zicht op de documenten waarmee u van Gaza tot België reisde.

U verklaart dat u pas in het bezit was van uw Palestijns paspoort als u zich reeds in Egypte bevond. U gebruikte uw Palestijns paspoort niet om Gaza of Egypte te verlaten. In plaats daarvan verklaart u een half uur voor uw vertrek uit Egypte een vals paspoort met een andere nationaliteit ontvangen te hebben. Hiermee reisde u van Egypte naar België. U stelt geen kennis te hebben over de valse nationaliteit waarmee u reisde. Uw verklaringen hieromtrent zijn onaannemelijk. U laat hier geen enkel bewijs van na, met reden dat u verklaart dit vals paspoort verscheurd te hebben op het vliegtuig onderweg naar België. Meer specifiek spoelde u een deel door via de WC. Het andere deel heeft u ingeslikt. U hieromtrent opnieuw omstandig rond bevraagd gedurende uw tweede persoonlijk onderhoud, beweert u alles verscheurd en doorgespoeld te

hebben. Wat er ook van zij, het is ongeloofwaardig dat u geen kennis, noch bewijs heeft met welke valse nationaliteit u reisde van Turkije naar België. U meermaals gewezen op het belang hiervan, komt u niet verder dat te stellen dat het valse paspoort blauw was, met een mogelijke verwijzing naar Koeweit of de Verenigde Arabische Emiraten (CGVS 1, p.4-5,12; CGVS 2, p.8).

Het is zeer bevreemdend te moeten vaststellen dat u enerzijds zeer goed gedocumenteerd bent betreffende de identiteitsgegevens (kopie Palestijns paspoort en identiteitskaart) van uw familieleden en uzelf en zich anderzijds de moeite getroost concrete informatie te verlenen aan het CGVS betreffende uw reisdocumenten waarmee u er in slaagde te reizen van Egypte naar België. U hier nogmaals op gewezen tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud, komt u met het magere excuus uw vader gecontacteerd te hebben, waarbij u hem beschuldigde voor het verliezen van de kaart van Rafah crossing. Dit is echter geen afdoende uitleg voor de hiaten in uw kennis (CGVS 2, p.3).

Het moedwillig verscheuren van documenten strookt bovendien niet met het gedrag dat het CGVS kan en mag verwachten van een persoon die daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging heeft. In een dergelijke situatie mogen de bevoegde asielinstanties namelijk de onvoorwaardelijke en volledige medewerking van de persoon in kwestie verwachten. Dat u hieraan verzaakt valt niet te rijmen met de door u ingeroepen vrees. Er kan immers niet worden ingezien hoe u die beweert te vrezen voor zijn leven en om die reden een verzoek om internationale bescherming indient, de documenten die zijn verklaringen kunnen staven verscheurt.

Uw gedrag doet vermoeden dat u wil beletten dat de Belgische asielinstanties kennis zouden nemen van de inhoud van uw paspoort, dit omdat de hierin vervatte informatie niet overeenstemt met de verklaringen die u ten overstaan van de Belgische asielinstanties heeft afgelegd en dit document een negatieve invloed zou kunnen hebben op de beslissing inzake uw verzoek om internationale bescherming. Het gegeven dat u doelbewust documenten vernietigd heeft teneinde een grondig onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming te beletten, vormt niet alleen een indicatie dat u niet de waarheid vertelt. Uw gedrag brengt ook uw algehele geloofwaardigheid, alsook de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde asielmotieven in het gedrang. Het gegeven dat u de instanties bevoegd voor het beoordelen van uw nood aan internationale bescherming tracht te misleiden betreft een element dat in rekening moet gebracht worden bij het beoordelen van uw verzoek om internationale bescherming en heeft tot gevolg dat de geloofwaardigheid van uw overige verklaringen met een grotere dan normale gestrengheid beoordeeld dient te worden.

Er zijn substantiële aanwijzingen dat u beschikt over de Egyptische nationaliteit.

Uit de COI Focus over het vertrek uit de Gazastrook via de grensovergang Rafah (zie de COI Focus. Bande de Gaza : Départ du territoire par le point de passage de Rafah avant le 7 octobre 2023 du 21 août 2024) blijkt dat Palestijnse reizigers voor 7 oktober 2023 een reistoestemming moeten aanvragen om de Gazastrook te verlaten. Hiervoor moeten zij gebruik maken van één van de verschillende bestaande coördinatiemechanismen te weten de reguliere coördinatie via de facto Hamas autoriteit of coördinatie (informeel/VIP) met de Egyptische autoriteiten.

Tussen 4 maart 2020 en 29 mei 2023 werd, ongeacht de gebruikte coördinatiemethode, de naam van iedereen van wie het vertrek werd goedgekeurd, systematisch op een reizigerslijst geplaatst. Deze lijsten werden gepubliceerd op de website van de facto Autoriteit in de Gazastrook, meer bepaald van het Ministerie van Binnenlandse Zaken van de Gazastrook en op de Facebookpagina van de Algemene Autoriteit voor Grensovergangen en Grenzen. Sinds 29 mei 2023 worden alleen nog lijsten van personen die onder Egyptische coördinatie (informele coördinatie) reizen op het internet gepubliceerd. Reizigers in het kader van de reguliere coördinatie werden persoonlijk op de hoogte gebracht van hun vertrekdatum door middel van een bericht op hun mobiele telefoon.

Tot 29 mei 2023 werden in het kader van deze coördinatie ook reizigerslijsten gepubliceerd onder de rubriek "Egyptisch paspoort", "Verklaring Egyptisch paspoort" of " Bus voor Egyptische paspoorten ". Uit de COI focus over de Rafah grensovergang blijkt dat er geen eensgezindheid bestaat tussen bronnen geconsulteerd door CEDOCA over de interpretatie van deze reizigerslijsten. Waar er door sommige bronnen geen standpunt kon worden in genomen door een gebrek aan informatie en de onmogelijkheid gezien context na 7/10/23 zich hierover te informeren, stelden andere respondenten voorop dat **enkel reizigers met de dubbele Palestijns Egyptische nationaliteit dan wel Egyptische nationaliteit op deze reizigerslijsten zouden kunnen worden geregistreerd.**

Een andere respondent gaf te kennen dat personen op de betreffende reizigerslijst niet noodzakelijkerwijs over de Egyptische nationaliteit beschikken en daardoor de toestemming kregen om de Gazastrook te verlaten. Hoewel door deze bronnen **evenmin wordt uitgesloten dat reizigers op betreffende**

reizigerslijsten naast de Palestijnse nationaliteit ook over de Egyptische nationaliteit kunnen beschikken, bevat deze reizigerslijst volgens hen ook andere categorieën reizigers zoals medische gevallen, houders van studentenvisa en visa voor derde landen, houders van buitenlandse paspoorten en verblijfstitels alsook humanitaire gevallen. Volgens nog een andere bron zou er geen sprake zijn van **duidelijke geharmoniseerde criteria m.b.t. de vertrekprocedure van de Gazanen via de Rafah grensovergang**

Er kan dan ook niet **ipso facto** worden geconcludeerd dat iedere Palestijnse reiziger die op een reizigerslijst voor Egyptische paspoorthouders staat, daadwerkelijk over een Egyptische paspoort beschikt. Het CGVS beschouwt de registratie van een persoon op een dergelijke lijst als een **ernstige indicatie** dat deze naast een Palestijns paspoort ook een Egyptische paspoort bezit.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat uw naam en identiteitsnummer voorkomen op een door het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Nationale Veiligheid in Gaza gepubliceerde lijst onder de rubriek "Bus voor Egyptische paspoorten".

Uw naam [A.Y.] en nationaal nummer 406070938 staan op de lijst van vertrekkers op 18/06/2018 die opgeladen werd op datum voor de bussen met mensen met de Egyptische paspoorten, vijfde bus zie [https:// mashrqnews.com/uploads/documents/8q2L1.pdf](https://mashrqnews.com/uploads/documents/8q2L1.pdf) ; waarvan kopieën werden toegevoegd aan het administratief dossier).

Het Commissariaat-generaal stelt derhalve vast dat er **ernstige aanwijzingen zijn** dat u in het bezit bent van een Egyptisch paspoort en dus **de Egyptische nationaliteit** bezit.

Deze bevinding wordt versterkt door volgende feiten:

Ten eerste laat u geen enkel bewijs na over uw zogenaamde vertrek uit Gaza op 20 december 2023 (zie supra).

Ten tweede werd uw volledige naam en paspoortnummer teruggevonden op de reizigerslijst voor mensen met een Egyptisch paspoort in 2018 (zie supra). Ook uw vader, moeder, en zussen [R.] en [N.] worden vermeld op deze reizigerslijst.

Ten derde beschikt het CGVS over ernstige aanwijzingen dat u liegt over uw reisroute. Uit niets blijkt dat u van Egypte via Turkije naar België vloog zoals u beweert. Meer nog, via uw Facebookprofiel (<https://www.facebook.com/groups/644777285599645/user/100057808560917/> & <https://www.facebook.com/profile/100057808560917/search/?q=Younis%20Mahmoud%20>) wordt opgemerkt dat u beschikt over een toeristenvisum voor Oman. Hieruit blijkt dat u op 22/06/2025 (voor uw aankomst in België) het visum ontving, met vervaldatum op 09/09/2030. In het visum wordt uw naam vermeld ([Y.M.S.M.A.]), paspoortnummer: A35050944 en uw nationaliteit, namelijk Egyptisch. Ter verificatie en authenticiteit werden uw gegevens op het visum ingevoerd via de website van de Royal Oman Police, die tevens visa uitreiken (<https://evisa.rop.gov.om/en/track-your-application>). Als resultaat worden uw gegevens zoals hierboven genoemd opnieuw weergegeven, alsook het betaalbewijs van het visum (zie administratief dossier, blauwe map).

Ten vierde bevindt uw familie zich tot op heden in Egypte zonder verdere problemen. Het is weinig aannemelijk dat ze zich volgens uw verklaringen op illegale wijze in Egypte bevinden, maar tegelijk geen problemen kennen en bijvoorbeeld een appartement kunnen huren. Bijkomend is het noemenswaardig dat uw vader heeft gestudeerd in Egypte waar hij zijn bachelor en master heeft behaald, zoals ook terug te vinden op zijn Facebookprofiel ([https:// www.facebook.com/d.mhmwd.alsha.r](https://www.facebook.com/d.mhmwd.alsha.r)) (CGVS 2, p.6-7).

Omwille van bovenstaande indicaties werd een tweede persoonlijk onderhoud georganiseerd. U werd geconfronteerd en omstandig bevraagd, alsook werd u er meermaals op gewezen dat het aan u was om een verklaring te geven voor de substantiële aanwijzingen dat u over de Egyptische nationaliteit beschikt en uw verklaarde reisweg te staven (CGVS 2). Ondanks de duidelijke aanwijzingen ontkent u alles. Uw bewering dat u geen idee heeft over het visum, omdat de smokkelaar dit allemaal regelde is ongeloofwaardig. U bent een hooggeschoolde jongeman die verder goed gedocumenteerd is. Er kan en mag verwacht worden dat u beter op de hoogte bent van uw eigen reisweg en visumaanvragen. U heeft getracht de asielinstanties ernstig te misleiden, wat afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid betreffende uw identiteit, nationaliteit en reisweg (CGVS 2, p.9-11).

Het CGVS betwist niet dat u van Palestijnse origine bent , noch dat u oorspronkelijk afkomstig bent uit Khan Younis, of dat u daar woonachtig bent geweest (CGVS 1, p.6). Het is evenwel een feit van algemene

bekendheid dat staatlozen in het algemeen, en Palestijnen in het bijzonder doorheen hun levensloop één of meerdere landen van gewoonlijk verblijf kunnen hebben, en, in bepaalde gevallen, daar de nationaliteit hebben verkregen (inclusief in Egypte).

Uit objectieve informatie blijkt dat na een wijziging van de Egyptische nationaliteitswet in mei 2011 een groot aantal Palestijnen afkomstig uit de Gazastrook de Egyptische nationaliteit hebben gekregen (zie blauwe map: COI Focus. Egypte : Naturalisation des résidents palestiniens de mère égyptienne, 21 novembre 2016). Volgens sommige bronnen wordt het aantal Palestijnen dat in de Gazastrook woont en de Egyptische nationaliteit heeft, geschat op ongeveer 50.000 (Cfr. Al Jazeera, 'We saw death': Egyptian nationals trying to leave Gaza stuck at Rafah, 9 november 2023, beschikbaar op : <https://www.aljazeera.com/features/2023/11/9/we-saw-deathegyptian-nationals-trying-to-leave-gaza-stuck-at-rafah>). Gezien de door de Egyptische autoriteiten verscherpte veiligheidscontroles, lijkt het bovendien onwaarschijnlijk dat iemand zonder de vereiste documenten toestemming zou kunnen krijgen om de Gazastrook te verlaten en zo zonder problemen de grens tussen de Gazastrook en Egypte zou kunnen oversteken. Het Commissariaat-Generaal is dan ook van mening dat het aan een Palestijnse verzoeker, wiens naam voorkomt op de lijsten van personen die in het bezit zijn van een Egyptisch paspoort, toekomt om op concrete en omstandige wijze uit te leggen hoe hij erin is geslaagd de grens tussen de Gazastrook en Egypte over te steken in een bus bestemd voor personen in het bezit van een Egyptisch paspoort zonder in het bezit te zijn van een dergelijk Egyptisch paspoort.

Geconfronteerd met deze elementen tijdens uw persoonlijk onderhoud, **kan u geen bevredigende verklaring geven die toelaat om de omstandigheden van uw vertrek uit de Gazastrook te verduidelijken. U geeft evenmin enige verklaring om en de twijfels over uw nationaliteit weg te nemen** (zie supra).

Door in dit verband incorrecte of misleidende gegevens te verstrekken, maakt u een nood aan bescherming a fortiori geenszins aannemelijk.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt recent vertrokken te zijn uit de Gazastrook op 20 december 2023 en via Egypte en Turkije naar België te hebben gereisd. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde enkele nationaliteit kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, onder welke nationaliteit, en om welke redenen u dat land verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk de Gazastrook verlaten heeft omwille van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Rekening houdend met de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u uitsluitend beschikt over de Palestijnse nationaliteit, alsook tot uw beweerde datum van vertrek in de Gazastrook heeft verbleven, kan er van uitgegaan worden dat u elders in een derde land, bescherming en/of verblijf heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan internationale bescherming zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw nationaliteit en verblijfplaats buiten de Gazastrook. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin haar taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

De overige ingediende documenten volstaan niet om bovenstaande analyse te wijzigen.

- De identiteitskaart van uw gezinsleden en uzelf, uw paspoort, schoolrapport en diploma's, elektriciteitskaart, verklaring van de geboorte van uw zus, bouwvergunning, betalingsbewijs opleiding, verzekeringskaart van uw vader, en foto's van Gaza en het ziekenhuis staven jullie Palestijnse afkomst

enerzijds, maar kunnen jullie exacte verblijf in de Gazastrook en de indicaties van uw dubbele nationaliteit niet aantonen.

- Het medisch en psychologisch attest, opgemaakt in het transitcentrum Caricole tonen op geen enkele manier aan dat u niet in staat bent om deel te nemen aan de asielprocedure. Evenmin houdt dit verband met de ernstige indicaties betreffende de informatie die u achterhoudt voor het CGVS. Het medische attest bevestigt hooguit uw problemen aan de rug die eventueel het gevolg zijn van incidenten in Gaza. Het psychologische attest geeft enkel aan dat u in het centrum wordt opgevolgd, maar geeft geen beschrijving van wat precies wordt besproken in de sessies.

- De screenshots van het WhatsApp gesprek tonen niets aan betreffende uw beweerde problemen en verlies van documenten betreffende uw reisweg.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt duidelijk dat u niet voldaan heeft aan de bewijslast en de medewerkingsplicht die op uw schouders rusten. Door uw persoonlijk gedrag belet u dat het CGVS een duidelijk zicht krijgt op uw werkelijke situatie en uw nationaliteit(en). Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan internationale bescherming zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 48/2 en 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Ten eerste betwist verzoeker dat hij over de Egyptische nationaliteit beschikt. Volgens hem negeert de commissaris-generaal het overtuigend bewijs dat het tegendeel aantoont.

Met betrekking tot de reizigerslijst van 18 juni 2018 benadrukt hij dat coördinatiekantoren in Gaza vaak die lijsten en categorieën manipuleren om reizigers tegen betaling sneller de grens over te krijgen. Volgens hem worden personen op lijsten voor buitenlandse paspoorthouders geplaatst zonder dat zij daadwerkelijk die nationaliteit bezitten.

Hij verwijst in dit verband naar een officieel schrijven van de ambassade van de Staat Palestina in Caïro, gedateerd op 19 juli 2018 waarin de Palestijnse ambassade de Egyptische Immigratie- en Paspoortadministratie verzoekt om hem en zijn moeder vrij te stellen van boetes wegens illegale overschrijding van hun verblijfsduur. Dit document bewijst volgens hem onomstotelijk dat de Egyptische autoriteiten en de Palestijnse ambassade hem op dat moment beschouwden als een Palestijnse burger die zich illegaal in Egypte bevond, wat logischerwijs onverenigbaar is met het bezit van de Egyptische nationaliteit.

Waar in de beslissing de studies van zijn vader in Egypte beschouwd worden als een indicatie dat hij de Egyptische nationaliteit heeft, meent hij dat dit wordt weerlegd door de diploma's uitgereikt door de Arabische Republiek Egypte, omdat erin vermeld wordt dat hij de Palestijnse nationaliteit bezit. Hij voegt toe dat die diploma's gelegaliseerd werden zowel door het Egyptische Ministerie van Buitenlandse Zaken als door de Palestijnse ambassade. Hij acht het ondenkbaar dat een officieel Egyptisch universitair diploma een persoon als Palestijn zou aanduiden als die de Egyptische nationaliteit heeft.

Hij wenst te herhalen dat hij geen kennis heeft van het visum voor Oman en dat de smokkelaar zijn reis naar Europa regelde en die aldus verantwoordelijk was voor de documenten en procedures. Hij voegt toe dat de handelingen van die smokkelaar niet aan hem toegeschreven mogen worden als bewijs van een andere nationaliteit.

Ten tweede betoogt verzoeker dat hij nieuwe en onweerlegbare bewijzen heeft van zijn exclusief Palestijnse nationaliteit en van zijn verblijf in Gaza.

Verzoeker wijst op een officieel attest van nationaliteit, afgegeven door de ambassade van de Staat Palestina in Caïro op 21 september 2025 dat volgens hem ondubbelzinnig bevestigt dat hij de Palestijnse nationaliteit bezit. Hij wijst erop dat het van cruciaal belang is dat dit attest officieel gelegaliseerd werd door het Egyptische Ministerie van Buitenlandse Zaken op 21 september 2025 en dat door die legalisatie de Egyptische staat zelf de geldigheid van de verklaring van de Palestijnse ambassade erkent. Hij stelt dat de

Egyptische overheid aldus indirect bevestigt dat hij als een buitenlandse, Palestijnse burger beschouwd wordt, en niet als hun eigen onderdaan.

Verder verwijst hij naar een volmacht, afgegeven door de ambassade van de Staat Palestina in Caïro op 12 september 2024, waarmee zijn vader toelating geeft om zijn auto, die zich in de Gazastrook bevindt, te verkopen. Dit bewijst volgens hem de duurzame band en eigendommen van de familie in Gaza.

Hij vervolgt dat een lijst van de liefdadigheidsinstelling Al-Falah, die hulp verdeelt onder Palestijnen die na 7 oktober 2023 naar Egypte zijn ontheemd, de naam van zijn moeder vermeldt, wat volgens hem bevestigt dat het gezin recentelijk uit Gaza gevlucht is vanwege de oorlog.

Tot slot verwijst hij naar zijn middelbareschooldiploma van 2019 en zijn bachelor-diploma van de Al-Aqsa Universiteit in Gaza (2019-2023) en legt hij uit dat de reglementen van de universiteit fysieke aanwezigheid vereisen, wat zijn ononderbroken verblijf in Gaza tijdens die periode zou bewijzen.

Volgens verzoeker tonen de voorgelegde bewijsstukken onweerlegbaar aan dat hij uitsluitend de Palestijnse nationaliteit bezit en tot aan zijn vlucht in december 2023 permanent in de Gazastrook heeft verbleven. Hij verwijt de commissaris-generaal de bewijskracht van officiële documenten te miskennen en het zorgvuldigheidsbeginsel te schenden.

Ten derde verwijt hij de commissaris-generaal nagelaten te hebben een zorgvuldig en grondig onderzoek te voeren naar zijn werkelijke beschermingsbehoeften.

Hij herhaalt in dit verband dat hij zijn paspoort heeft vernietigd onder druk van de smokkelaar en beroept zich op het voordeel van de twijfel. Het kan hem volgens hem niet verweten worden niet te hebben meegewerkt nu hij aanwezig was op de twee uitvoerige verhoren en omdat hij een grote hoeveelheid aan authentieke en persoonlijke documenten overgelegd heeft die zijn identiteit, opleiding en leven in de Gazastrook onomstotelijk bewijzen.

Hij verwijt de commissaris-generaal, door zijn verklaringen *a priori* als ongeloofwaardig te bestempelen, de kern van zijn asielverzoek volledig genegeerd te hebben, met name de gegronde vrees voor ernstige schade bij een terugkeer naar de Gazastrook. Hij benadrukt dat zijn Palestijnse nationaliteit en afkomst uit Khan Younis niet betwist wordt. Hij voegt in dit verband toe dat de algemene situatie in de Gazastrook van die aard is dat elke inwoner, en zeker iemand uit een zwaar getroffen gebied als Khan Younis, behoort tot een "groep die systematisch blootstaat aan mishandeling".

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende nieuwe stukken:

- Officieel schrijven van de Ambassade van de Staat Palestina in Caïro betreffende de vrijstelling van boetes voor illegaal verblijf d.d. 19 juli 2018;
- Lijst van de liefdadigheidsinstelling Al-Falah met begunstigten van hulp voor ontheemden uit Gaza d.d. 16 november 2024;
- Bachelordiploma van de heer M.S.A. (vader), met vermelding van Palestijnse nationaliteit;
- Masterdiploma van de heer M.S.A. (vader), met vermelding van Palestijnse nationaliteit;
- Volmacht afgegeven door de Ambassade van de Staat Palestina in Caïro voor de verkoop van een auto in Gaza d.d. 12 september 2024;
- Attest van Palestijnse nationaliteit afgegeven door de Ambassade van de Staat Palestina in Caïro, gelegaliseerd door het Egyptische Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. 21 september 2025.

3.2. De commissaris-generaal maakt op 1 oktober 2025 een verweernota over waarbij zij volgend nieuw stuk voegt:

- CEDOCA, *COI Focus: Territoire Palistinien – Bande De Gaza ; Départ du territoire par le point de passage de Rafah avant le 7 octobre 2023*, 21 augustus 2024.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Verzoeker, die van Palestijnse origine is, voert aan over geen andere nationaliteit te beschikken en meent in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus gelet op de situatie in Gaza, waar hij tot december 2023 woonachtig zou zijn geweest.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat er in zijn hoofde sprake is van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag en dat hij evenmin aantoonbaar een reëel risico op ernstige schade te lopen zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Zij komt hiertoe op grond van de vaststellingen dat (i) verzoeker niet geregistreerd is als vluchteling bij UNRWA; (ii) verzoeker niet voldaan heeft aan zijn medewerkingsplicht; (iii) verzoeker geen zicht geeft op de documenten waarmee hij van Gaza tot België gereisd is; (iv) er substantiële aanwijzingen zijn dat verzoeker beschikt over de Egyptische nationaliteit; (v) verzoeker geen bevredigende verklaring geeft die toelaat om de omstandigheden van zijn vertrek uit de Gazastrook te verduidelijken of om de twijfels over zijn nationaliteit weg te nemen; (vi) de ingediende documenten niet volstaan om bovenstaande analyse te wijzigen.

4.3.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven zijn pertinent en draagkrachtig, vinden steun in het administratief dossier en worden niet *in concreto* weerlegd in het verzoekschrift. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze

motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter, zoals blijkt uit de uiteenzetting die volgt, in gebreke blijft.

4.3.4. Verzoeker betwist niet dat hij bij UNRWA nooit geregistreerd werd en dat hij nooit beroep gedaan heeft op bijstand van UNRWA (NPO, p. 14). Evenmin betwist hij de vaststelling dat zijn verzoek om internationale bescherming onderzocht moet worden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zoals toegelicht in de bestreden beslissing.

4.3.5. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming ligt in de eerste plaats bij verzoeker die als enige informatie kan verstrekken over de gronden van het verzoek en over zijn persoonlijke omstandigheden (EHRM, J.K. e.a./Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96). Bovendien bepaalt artikel 48/1, § 1, van de Vreemdelingenwet dat het de verantwoordelijkheid van de aanvrager is om alle elementen voor te leggen die nodig zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, met inbegrip van verklaringen en documenten met betrekking tot zijn nationaliteit(en). Verzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Het is aldus niet onredelijk om ten aanzien van een verzoeker, die bepaalde informatie achterhoudt en die daarmee de asielautoriteiten het zicht ontnemt op essentiële elementen die onontbeerlijk zijn voor de beoordeling van de nood aan internationale bescherming te oordelen dat verzoeker die nood aan bescherming niet aantoonde.

Verzoeker heeft niet voldaan aan de op hem rustende medewerkingsverplichting, wat blijkt uit wat volgt.

4.3.5.1. Verzoeker biedt vooreerst geen zicht op de documenten waarmee hij naar België gereisd is en legt hierover geen aannemelijke verklaringen af.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker, toen hij zich op 4 juli 2025 aanbood bij de grenscontrole van de nationale luchthaven te Zaventem, komende met een vlucht vanuit Turkije, in bezit was van een geldig Palestijns paspoort, uitgereikt op 4 oktober 2023 in Ramallah. Zijn paspoort was niet voorzien van het vereiste Schengenvisum waardoor hij de toegang tot het grondgebied geweigerd werd.

Verzoeker verklaart dat hij voormeld Palestijns paspoort niet gebruikt heeft om vanuit Gaza naar België te reizen (NPO I, p. 4), maar dat hij voor die reis gebruik gemaakt heeft van een 'ander' paspoort met vermelding van een 'andere' nationaliteit. De smokkelaar zou hem dit paspoort slechts een half uur voor zijn vertrek gegeven hebben (NPO I, p. 5; AD CGVS, Verklaring DVZ, 11.07.2025, punt 33). Verzoeker is niet in staat hiervan enig (begin van) bewijs voor te leggen. Hiernaar gevraagd, geeft hij aan dat hij een boardingpas had op zijn telefoon maar dat hij zijn telefoon van de smokkelaar moest vernietigen, wat hij dan ook gedaan zou hebben (NPO II, p. 8).

Dat zijn verklaringen in dit verband niet overtuigen, blijkt vooreerst uit zijn gebrek aan kennis van de nationaliteit die in dit 'andere' paspoort vermeld zou zijn geweest. Rekening houdend met verzoekers opgeleid profiel en leeftijd, kan bezwaarlijk worden voorgehouden dat hij hierop geen acht zou hebben geslagen, te meer nu redelijkerwijze verwacht kan worden dat hij zich bewust was van mogelijke controle en ondervraging bij het doorlopen van de grenscontroles zowel in Turkije als in België alsook van het belang van dergelijke documenten nu hij met zijn familie blijkbaar vaker heen en weer reisde tussen Palestina en Egypte en dit met een paspoort en een medisch document en hierbij zelfs aangaf dat dit 'extreem' moeilijk was (NPO II, p. 9 en 11; zie ook *infra*). Waar hij in zijn verzoekschrift herhaalt dat de smokkelaar alles regelde, neemt dit nog steeds niet weg dat van hem redelijkerwijze verwacht kan worden het paspoort te hebben bekeken alvorens het ter controle voor te leggen. Verzoekers pogingen om zijn onwetendheid over het paspoort waarmee hij naar België zou zijn gereisd te vergoelijken, overtuigen geenszins.

Voorts is verzoekers verklaring, dat hij het paspoort waarmee hij tot België reisde deels zou hebben doorgespoeld door het toilet en deels zou hebben opgegeten (NPO I, p. 4, 5,) allerminst geloofwaardig, te meer nu hij tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud zijn verklaringen bijstuurt, stellende dat hij het gehele paspoort had doorgespoeld (NPO II, p. 8). Wat er ook van zij, kan de commissaris-generaal in dit verband ook bijgetreden worden in het motief dat het moedwillig verscheuren van documenten bovendien niet strookt met het gedrag dat kan en mag verwacht worden van een persoon die daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging heeft.

De commissaris-generaal wordt bijgetreden in de vaststelling dat de doelbewuste vernietiging van zijn documenten, niet alleen een indicatie vormt dat hij niet de waarheid vertelt, maar dat zijn gedrag ook zijn algehele geloofwaardigheid, alsook de geloofwaardigheid van de door hem aangehaalde asielmotieven in het gedrang brengt.

4.3.5.2. Verzoeker schept daarnaast geen duidelijkheid over de wijze waarop hij Gaza zou hebben verlaten.

Verzoeker zou op 20 december 2023 met de bus naar Egypte gereisd zijn en daar verbleven hebben tot ongeveer midden juni 2025 (AD CGVS, Verklaring DVZ, punt 33). Hij verklaart dat hij voor zijn reis vanuit Palestina naar Egypte enkel in bezit was van een identiteitskaart en dus niet van zijn Palestijns paspoort (NPO I, p. 4 en 10). Ook zijn vergezellende familieleden waren volgens hem enkel in bezit van hun identiteitskaarten en niet van hun Palestijnse paspoorten (NPO II, p. 4). Het is opmerkelijk dat verzoeker toen enkel in bezit zou zijn geweest van een identiteitskaart terwijl hij, toen hij vaak naar Egypte reisde om er behandelingen te volgen, steeds reisde met zijn paspoort en hij hierbij zelfs aangaf dat het 'moeilijk was om door de 'boarders' te gaan maar dat dit lukte omdat hij een kwetsuur had' (NPO I, p. 7; NPO II, p. 9). Daarenboven legt verzoeker van die vermeende grensovergang op 20 december 2023 geen enkel bewijskrachtig stuk neer. Hoewel hij aangeeft dat hij bij de grensovergang een soort document kreeg met de stempel van binnenkomst van Egypte, is hij niet in staat hiervan enig (begin van) bewijs neer te leggen. Op de vraag waar dit document nu is, geeft verzoeker aan dat dit verloren is gegaan bij de verschillende verhuizen (NPO I, p. 11). Dit betreft een loutere blote bewering, die geenszins aannemelijk kan worden geacht, te meer nu het gebrek aan enige documenten die de grensovergang tussen Palestina en Egypte kan aantonen, in schril contrast staat met de veelheid aan identiteitsdocumenten die hij voorlegt van zijn familieleden. Dat hij deze documenten wel kan neerleggen, maar dan net het document aangaande de grensovergang verloren zou zijn gegaan bij het verhuizen, is weinig ernstig (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 2 tot en met 7).

4.3.5.3. Voorts kan verzoeker niet overtuigen in zijn verklaringen die betrekking hebben op zijn verblijf in Egypte.

Verzoekers verklaringen hierover blijven uitermate vaag. Hij verklaart dat hij zich tijdens de gehele duur van zijn verblijf in Egypte, ongeveer anderhalf jaar, in illegaal verblijf bevond. De *protection officer* vraagt verzoeker om gedetailleerd uit te leggen wat hij in die periode in Egypte deed, waarop verzoeker antwoordt dat hij geprobeerd heeft om er werk te zoeken, maar dat het niet gemakkelijk is om er te leven zonder papieren en dat hij door zijn lichamelijke situatie niet in staat is om allerlei soort werk te doen. Hierop wordt hij door de *protection officer* opnieuw uitgenodigd om te vertellen wat hij er deed. Verzoeker licht toe dat hij thuis was, dat hij groenten op de markt voor zijn familie kocht, dat hij er soms mensen leerde kennen en hiermee weg ging en dat hij er verbleef zonder verder doel, er gewoon 'hing' en zich focuste op het nieuws uit Gaza. Vervolgens stelt de *protection officer* de vraag naar waar hij woonde, waarop verzoeker aangaf verschillende keren verhuisd te zijn. Verder gaf hij aan dat niemand van zijn familie in Egypte werkt, dat zijn familie er nog steeds illegaal verblijft en dat zijn gezin in staat is om er te overleven omwille van het pensioen dat zijn vader krijgt en de financiële steun die het gezin ontvangt van zijn broers in Duitsland. (NPO I, p. 13-14) Verzoekers antwoorden op de door de *protection officer* gestelde vragen over zijn verblijf in Egypte blijven uitermate vaag en ontwijkend en zijn nefast voor de geloofwaardigheid van zijn relaas.

Zoals op goede gronden wordt toegelicht in de bestreden beslissing is het opmerkelijk dat verzoekers familie zich tot op heden in Egypte bevindt en dit zonder verdere problemen te kennen hoewel zij zich er volgens verzoeker nog steeds illegaal zouden ophouden. In dit verband motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat het weinig aannemelijk is dat zijn familieleden zich op illegale wijze in Egypte bevinden, maar tegelijk geen problemen kennen, zij klaarblijkelijk in staat zijn om een appartement te huren dat zijn vader er gestudeerd heeft en er zijn bachelor en master diploma behaalde. Verzoekers betoog, dat het feit dat het diploma van zijn vader net melding maakt van de Palestijnse nationaliteit een bewijs vormt van zijn eigen Palestijnse nationaliteit, laat voorgaande vaststellingen volledig onverlet, te meer nu volgens zijn verklaringen zijn vader in de jaren tachtig studeerde in Caïro (NPO II, p. 7) en verzoeker toen nog niet geboren was.

4.3.5.4. Uit de COI Focus van 21 november 2016 blijkt voorts dat na een wijziging van de Egyptische nationaliteitswet in mei 2011 een groot aantal Palestijnen afkomstig uit de Gazastrook de Egyptische nationaliteit heeft verkregen. Volgens sommige bronnen wordt het aantal Palestijnen dat in de Gazastrook woont en de Egyptische nationaliteit heeft, geschat op ongeveer 50.000 mensen (zie Al Jazeera, 'We saw death': Egyptian nationals trying to leave Gaza stuck at Rafah, 9 november 2023, beschikbaar op: <https://www.aljazeera.com/features/2023/11/9/we-saw-death-egyptian-nationals-trying-to-leave-gaza-stuck-at-rafah>, waarvan melding gemaakt wordt in de nota met opmerkingen). Het is zo dat staatlozen in het algemeen, en Palestijnen in het bijzonder, zoals verzoeker, doorheen hun levensloop één of meerdere landen van gewoonlijk verblijf kunnen hebben, en, in bepaalde gevallen, daar de nationaliteit hebben verkregen, waaronder, *in casu*, Egypte. Dit element vormt ook een indicatie dat verzoeker mogelijks over de

Egyptische nationaliteit beschikt (AD CGVS, landeninformatie, *COI Focus. Egypte: Naturalisation de résidents palestiniens de mère Egyptienne*, 21 november 2016).

4.3.5.5. Voorts betwist verzoeker niet dat hij op 22 juni 2025 een toeristenvisum heeft ontvangen voor Oman, met vervaldatum 9 september 2030 en geldig voor tien dagen. In het kader van die procedure werd de 'Egyptische nationaliteit' vermeld en wordt verwezen naar de nummer van een reisdocument (A35050944) en de vervaldatum ervan (09-09-2030) (AD CGVS, landeninformatie stuk 3, Royal Oman Police: visum). Verzoeker biedt geen zicht op het document dat neergelegd werd teneinde voormeld visum te bekomen.

Zijn betoog, dat een smokkelaar voor hem getracht heeft een visum te bekomen naar verschillende landen (NPO II, p. 9) betreft niet meer dan een blote bewering, die bovendien weinig ernstig is nu die uitleg er pas komt nadat verzoeker geconfronteerd wordt met de inhoud van zijn visumdossier en dit nadat hij eerder ontkende dat het Facebookprofiel, waaruit dit alles is gebleken, de zijne was (NPO II, p. 9). Voorts biedt dit evenmin enige verantwoording voor de reden waarom de smokkelaar net de Egyptische nationaliteit zou doorgeven, terwijl deze - volgens verzoekers gezegden - niet degene was zoals vermeld op het 'andere' paspoort waarmee hij naar België zou zijn gereisd (zie *supra*). Bovendien laat verzoeker de motieven in de bestreden beslissing, namelijk dat ter verificatie en authenticiteit zijn gegevens op het visum ingevoerd werden via de website van de Royal Oman Police, die tevens visa uitreiken en dat als resultaat zijn gegevens zoals hierboven genoemd opnieuw weergegeven werden alsook het betaalbewijs van het visum, onbesproken.

4.3.5.6. Verzoeker verklaart onder meer in 2017 naar Egypte te zijn gereisd voor een medische behandeling. De *protection officer* confronteert verzoeker met een afschrift van een vertreklijst van 2017, dat het nummer van zijn Palestijns identiteitsdocument, namelijk 406070938, bevat (AD CGVS, landeninformatie, link + reizigerslijst; NPO II, p. 10). Verzoeker ontkent op dergelijke lijst gestaan te hebben en voegt toe dat de transit extreem moeilijk is en dat hij zich sinds 2017 niet veel meer kan herinneren (NPO II, p. 11).

In dit verband wordt een COI Focus toegevoegd aan het administratief dossier. Hieruit blijkt dat er vóór 7 oktober 2023 specifieke lijsten waren van personen die de Gazastrook mogen verlaten en waaronder deze die getiteld zijn "bussen voor Egyptische paspoorthouders" (AD CGVS, COI Focus, *territoire Palestiniens – Bande de Gaza, Départ du territoire par le point de passage de Rafah avant le 7 octobre 2023*, p. 14 en volgende). Een bron geraadpleegd door Cedoca in november 2022 bevestigde aan het CGVS dat deze lijst bedoeld was voor Palestijnse reizigers met een Egyptisch paspoort en de Egyptische nationaliteit. In 2024 heeft Cedoca nog verschillende bronnen geraadpleegd over dit onderwerp. De directeur van de organisatie Gisha – gespecialiseerd in de bewegingsvrijheid van Palestijnen – legde uit dat volgens haar veldcoördinator in de Gazastrook de mensen op deze lijst waarschijnlijk Egyptische paspoorten hebben of de dubbele nationaliteit hebben. Een diplomaat van de Palestijnse autoriteit gaf ook aan dat de lijst getiteld "Bussen voor Egyptische paspoorthouders" uitsluitend betrekking heeft op reizigers met een dubbele Egyptische en Palestijnse nationaliteit. De vertegenwoordiger van een andere mensenrechtenorganisatie in Gaza heeft echter verklaard dat de mensen op de lijst medische gevallen kunnen zijn, studenten met een studentenvisum, mensen die gearresteerd zijn, mensen met een visum voor een derde land, houders van buitenlandse paspoorten en residenties en humanitaire gevallen die geen Egyptische paspoort hebben. Een Gazaanse politieke analist verklaarde ook dat volgens hem niet alle mensen op deze lijst noodzakelijkerwijs een Egyptisch paspoort hebben. De geraadpleegde bronnen stellen aldus niet unaniem dat een loutere vermelding op de desbetreffende lijst een bewijs is van het effectief bezitten van de Egyptische nationaliteit.

Het gegeven dat verzoeker vermeld werd op dergelijke lijst is aldus niet voldoende om te besluiten dat hij over de Egyptische nationaliteit beschikt. Het is echter wel een element dat mee in overweging genomen moet worden bij de globale beoordeling van elementen die huidige zaak kenmerken zoals *supra* besproken. Daar hij geen zicht biedt op de documenten waarmee, de omstandigheden waarin en het moment waarop hij de Gazastrook verlaten heeft, valt het niet uit te sluiten dat hij, mede gelet op de algemene informatie die zich in het administratief dossier bevindt en zoals *infra* verder toegelicht, ook over een Egyptisch paspoort beschikt en aldus de Egyptische nationaliteit bezit.

Verzoeker betwist in zijn verzoekschrift de bewijswaarde van dergelijke reizigerslijsten, stellende dat die vaak gemanipuleerd worden door coördinatiekantoren om reizigers tegen betaling sneller de grens over te krijgen. Dit betreft niet meer dan blote beweringen, die bovendien niet stroken met de beschikbare landeninformatie. Uit de COI Focus blijkt immers dat er geen gevallen bekend zijn waar Palestijnse burgers aan de grens een politieagent betalen om het land te verlaten zonder veiligheidscontrole of het Wasta-systeem gebruiken. Een fixer die in november 2022 in Gaza-Stad werd ontmoet tijdens de missie van Cedoca in het Palestijns gebied, en die anoniem wenst te blijven om zijn veiligheid te waarborgen, erkende dat het niet mogelijk is om Gaza te verlaten zonder goedkeuring van de autoriteiten. Gevraagd naar mogelijke corruptie door Palestijnse functionarissen antwoordde de gesprekspartner: "*No, they wouldn't dare!*" (AD CGVS, landeninformatie, COI Focus 21 augustus 2024, p. 17). Bij gebrek aan andersluidende informatie door verzoeker neergelegd in dit verband, kan zijn betoog aldus niet worden bijgetreden.

4.3.5.7. Voorts blijkt uit de landeninformatie dat er sprake is van strengere veiligheidscontroles door de Egyptische autoriteiten (AD CGVS, landeninformatie, *COI Focus territoire Palestinien – bande de Gaza, départ du territoire par le point de passage de Rafah avant le 7 octobre 2023*, p. 19). Het is dan ook allerminst plausibel dat verzoeker en zijn familieleden allen zonder in bezit te zijn van de vereiste documenten zonder meer toestemming zouden krijgen en geen enkele problemen ondervinden om de Gazastrook te verlaten en Egypte binnen te komen. In dit verband moet nog worden benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om consistente en nauwkeurige verklaringen af te leggen over de manier waarop hij de grens tussen de Gazastrook en Egypte heeft kunnen oversteken zonder in het bezit te zijn van andere documenten dan zijn identiteitsbewijs. Verzoeker is hiertoe niet in staat.

4.3.5.6. Verzoeker kan voorgaande vaststellingen niet ontkrachten door bij zijn verzoekschrift een attest van nationaliteit, afgegeven door de ambassade van de staat Palestina in Caïro van 21 september 2025 bij te voegen. Dit document toont louter aan dat verzoeker het identiteitsdocument met de nummer 406070938 bezit hetgeen een Palestijnse ID betreft. Het doet echter geen enkele uitspraak over het bezitten van een andere, dan wel de Egyptische nationaliteit. Het feit dat verzoeker in het bezit is van Palestijnse documenten, sluit niet uit dat hij over de nationaliteit van een derde land, *in casu* Egypte, beschikt. Het feit dat het gelegaliseerd werd werpt daar geen ander licht op te meer nu een legalisatie een administratieve formaliteit betreft die geenszins de authenticiteit van de inhoud van de documenten kan garanderen. Legalisatie gaat immers over de vorm van het document, maar bevestigt niet dat de inhoud ervan correct is. Verzoeker biedt overigens ook geen duiding over de context waarin dit document bekomen werd.

4.3.5.7. De overige stukken gevoegd bij het verzoekschrift werden niet vergezeld van voor eensluidend verklaarde vertalingen waardoor die met toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 niet in overweging genomen worden. Bovendien is het opvallend dat verzoeker het document, dat hij omschrijft als een officieel schrijven van de ambassade van de Staat Palestina in Caïro en dat dateert van 19 juli 2018, nu pas voorlegt, zonder de redenen hiervoor toe te lichten. Hij verschaft evenmin enige duiding bij de wijze waarop hij dit verkregen heeft. Het is voorts niet logisch dat verzoeker zich vasthoudt aan een aankomst in Egypte op 20 december 2023, maar zich dan steunt op een schrijven van de ambassade in Caïro van 2018. Verzoeker heeft op geen enkel moment gewag gemaakt van het feit dat hij of zijn familie zich in 2018 tot de ambassade in Caïro gewend zouden hebben, hoewel hij meermaals gevraagd werd over zijn reizen naar Egypte. De overige motieven in de bestreden beslissing met betrekking tot de neergelegde documenten worden door verzoeker niet *in concreto* weerlegd; zij blijven overeind.

4.3.6. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen is het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker de nationaliteit van een ander land bezit of in een ander land een beschermingsstatus geniet. De documenten en verklaringen die verzoeker neerlegt en aflegt, bieden geen zicht op zijn werkelijke verblijfplaatsen vóór zijn komst naar België en sluiten niet uit dat hij ook over een andere nationaliteit beschikt dan zijn Palestijnse nationaliteit. Het louter voorleggen van de verschillende documenten bij het verzoekschrift ontslaat verzoeker niet van de op hem rustende plicht tot medewerking, zoals *supra* benadrukt. Immers, wanneer iemand meer dan één nationaliteit heeft, kan de bepaling “het land waarvan hij of zij de nationaliteit heeft” (artikel 2, k van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming) verwijzen naar elk van de landen waarvan hij of zij een staatsburger is. De vluchtelingenstatus kan in dat geval slechts worden erkend wanneer men de bescherming van geen van de landen waarvan men de nationaliteit bezit kan of wil invoeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging.

4.3.7. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt voldoende dat er ernstige aanwijzingen zijn dat verzoeker de Egyptische nationaliteit heeft. Dit element is van fundamenteel belang voor de beoordeling van verzoekers behoefte aan internationale bescherming, aangezien verzoeker, indien hij de nationaliteit van een derde land zou bezitten, niet langer zou worden beschouwd als een staatloze (*de jure of de facto*) afkomstig uit de Gazastrook en zijn behoefte aan bescherming dan uitsluitend met betrekking tot Egypte zou moeten worden beoordeeld. Verzoekers betoog, dat hij enkel en alleen omwille van zijn Palestijnse origine erkend moet worden als vluchteling, is aldus, gezien van het geheel van voorgaande niet correct. Gelet op het geheel van voorgaande dient ook niet te worden ingegaan op zijn concrete vrees nu het land ten aanzien waarvan die vrees moet worden beoordeeld, niet kan bepaald worden.

Door verzoekers gebrekkige medewerking verkeert de Raad in het ongewisse over waar hij voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, onder welke nationaliteit, en om welke redenen hij dat land verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van zijn verzoek om internationale bescherming raakt, te verzwijgen maakt verzoeker het onmogelijk een nood aan internationale bescherming te onderzoeken. Bijgevolg kan er in zijn hoofdte niet besloten worden tot een nood aan internationale bescherming zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het komt de Raad niet toe om te speculeren over verzoekers nationaliteit en verblijfplaats buiten de Gazastrook.

4.3.8. De bevoegdheid van de Raad is in onderhavige procedure beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waardoor het betoog omtrent de schending van artikel 3 van het EVRM niet dienstig is.

4.3.9. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens de persoonlijke onderhouds kreeg hij de mogelijkheid om zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.3.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend vijftientig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO